POEMETI

VICENTE COSTALAGO

Poemeti

Vicente Costalago

Copyright year: 2024
Copyright Notice: by Vicente Costalago Vázquez.
All rights reserved.
The above information forms this copyright notice: © 2024 by Vicente Costalago. All rights reserved.

Me dankas Partaka, qua revizis la texto.

Prefaco

Ica esas mea unesma probo poemifar en Ido. Me nulatempe skriptis en Ido, quankam me kreis mult artikli en lua Wikipedio de pos 2014. Me skribis en altra konstruktita lingui, quala Interlingua, Lingua Franca Nova ed Interlingue, e me volis probar skriptar en la Linguo dil Delegitaro. Ica libreto esas la rezultajo. Me esperas ke ol prizesas dal Idistaro.

Vicente Costalago
19.VIII.2024

I

Sempre esas desfacila
poemifar en linguo nova;
quankam lo ne esas tre utila,
me volas probar.

Nam me prizas poemifar,
en lingui diferanta,
tale mea habileso povas florifar,
per kreado di poemi amuzanta.

Ica esas mea unesma poemo,
me ne volas semblar babilemo,
konseque hike la poemo finas,
di nova versi me esos serchemo.

II

Versifar esas ardua laboro,
per paroli ne esas facila plear,
tamen la fino semblas oro,
se on povas a l'Idistaro poemeto donacar

Me esas neexperta en ic arto,
ma me volas facar mea parto,
por florifigar Idala literaturo
per mikra ma nova edituro.

III

Por esar plu serena,
me sempre regardas la lago,
lo esas simpla ago
askoltar lua aqui silencema.

La vento ludas kun l’aqui,
kreante multa ondeti,
me ne savas qui
ne povas prizar ica luxeti.

Lo grava simpla sempre esas,
ma ni nulatempe komprenas,
sempre serchante plua komplikeso
komplete en vivo ni ne partoprenas.

Tu nur bezonas haltar,
e kun serena regardo,
tua vivon tu povos juar,
kande lo simpla esos en tua egardo.

IV

La kastelo esas silencoza,
parolante naraci dil pasinto,
ol semblas tenebroza,
domo di ula mortinto.

Kun la tempo, ol divenis ruinajo,
en lua chambro ne askoltesas
bruiso di rejulo e rejino,
per silenco la kastelo okupesas.

Tamen,
ol havas naraci e rakonti ankore,
por omna vizitanti,
ol naracas (o rakontas) oli totakordie,
ad omna askoltanti.

La kastelo esas silencoza,
yes, ma ol esas tante bruisoza!

V

Dil poezio me drinkis la nektaro,
e delore, me ludas kun la vortaro,

me poemifas en mea libera tempo,
me skriptas ye singla momento,

nam plezas a me poemifar
ultre ke me prizas poeziizar.

VI

La blankeson dil papero me konfrontas,
kun la plumo ja pronta,
me volas skriptajo kompozar,
ma me ne savas quale komencar,
la linguo ne esas afabla,
la tasko ne esas agreabla,
ma me mustas durar,
nam la taskon me volas finigar.

VII

Me probas esar trubaduro,
quankam me ne savas quale plear tamburo,
me probas en Ido skriptar,
quankam me de Andreas Juste ne povis lernar.

Me nur volas mea emoci deskriptar
per bela e joyoza stilo,
me uzas irga skribilo,
por mea sentemeso skriptar.

Ka me sucesos?
Me ne savas,
me nur skriptar komencos
me nur serchos
mea kordio delektar.

Ka l'Idistaro aceptos
ica poemeti,
me ne savas,
la tempo dicos lo.

VIII

La tempo esas kurioz afero,
quale explikar ol?
Me komencis skribante en Ido,
pos plura yari
me rivenas al linguo.

Nun me poemifas
probante rimi e versi,
en linguo qua divenis nekonocata
por me, qua tante uzis ol.

Forsan la tempo esas cirklatra,
e ni sempre al pasinto rivenas,
forsan esas la pasinto qua a ni venas,
e to, kelkfoye, esas dolcatra.

IX

Nur mikra poemaron me volis skriptar,
tale, la finon hike vu povas trovar,
me prizis en Ido itere kompozar,
me volus ke poemetin vi povus juar.

To esas la rezultajo,
mikra Idala skriptajo,

danko pro ica verko lektar,
nun arivis la tempo adiar.